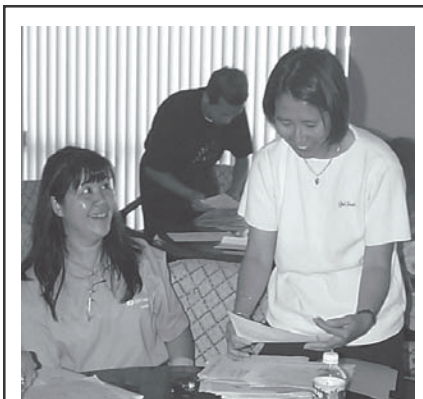

Trái tim của bao thánh nhân, bao anh hùng thì không lớn lắm, chỉ bằng một nắm tay thôi, nhưng họ đã biết xử dụng trái tim đúng lúc và đúng chỗ khiến cho thế giới phải kinh ngạc và thán phục. Dù rằng đã có bao trái tim biết hi sinh, biết sống vị tha, nhưng không thể bù lại được bao trái tim chỉ biết sống vị kỷ vì chỉ nghĩ đến chính mình mà thôi.

Chính vì thế mà nhân loại còn phải tiếp tục sống trong cảnh lầm than, cơ cực.

Nguyễn Ngọc Thế

Tr. Bích & Tr. Hội An (2002)

Tr. Phương Anh & Tr. Lan (2001)

NHU MỘT NIỀM HẠNH PHÚC

Các bạn thân mến,

Trường Sơn Hội Ngộ là ngôn từ rất thân thương với tôi mỗi khi nghe có ai nhắc nhở đến. Nếu nói về kỷ niệm thì tôi có rất nhiều với Liên Đoàn Trường Sơn (LĐTS). Kỷ niệm của những ngày trại Liên Kết cho đến trại Liên Đoàn, Bridging Camp, trại Kết Thân, Hội Xuân Đầu Năm, và không biết từ lúc nào đã để lại trong tim tôi đầy ắp những kỷ niệm, kỷ niệm vây quanh con em hưởng đạo, kỷ niệm với các trưởng và với các anh chị phụ huynh. Đối với tôi, niềm vui đó như một niềm hạnh phúc.

Khi nói đến hai chữ hạnh phúc thì chúng ta không thể không liên tưởng đến một mái ấm gia đình. Vâng! Gia đình Trường Sơn (GĐTS) đã trở thành mái ấm gia đình thứ hai của tôi. Khi nói đến GĐTS và kỷ niệm thì không có bút mực nào có thể tả hết được. Thời

thì xin nói đến những kỷ niệm đậm nét và gắn bó nhất đối với tôi nhé. Đó chính là những tháng ngày chuẩn bị cho những tiết mục văn nghệ cho Đêm Hội Ngộ Gia Đình Trường Sơn.

Tôi còn nhớ mãi những buổi chiều, trên sân nhà của một anh chị phụ huynh, các em ùa đến như một đàn chim non, nét mặt hớn hở vui tươi, có lẽ các em háo hức vì tiết mục văn nghệ mà các em sẽ đóng góp, hoặc nữa, có lẽ các em háo hức vui sướng vì có cơ hội được gặp lại các bạn hưởng đạo của mình ở một môi trường khác, một môi trường với tính cách gia đình. Các em vừa vui chơi và vừa tập dượt không ngừng cho tiết mục văn nghệ của mình.

Tôi sẽ mãi ghi nhớ công lao của các trưởng của LĐTS, bởi vì tôi sẽ không thể góp phần hoặc giúp gì được cho buổi văn nghệ của ngày Hội Ngộ nếu không có sự hỗ trợ rất tận lực của các trưởng. Tôi hiểu rõ các trưởng rất bận rộn với gia đình và cuộc sống, và lại càng bận rộn hơn nữa với những chuẩn bị không ngừng cho sinh hoạt hưởng đạo của các em. Những chuẩn bị xa, những chuẩn bị gần, hy sinh của các trưởng dường như bất tận. Trên cuộc đời này nếu có huy chương “bền vững, hy sinh, tận tụy, và yêu thương” thì chúng tôi rất trân trọng trao tặng đến các vị trưởng của con em chúng tôi.

Riêng tôi, biết chắc rằng các trưởng rất yêu thương đời sống hưởng đạo và những quy luật trong sáng của nó, các trưởng cũng rất yêu

thương con em của chúng tôi và hướng dẫn chúng đi theo những định luật trong sáng đó. Xin gửi đến các trưởng một tiếng “A” thật lớn và thật vang đó nhé!

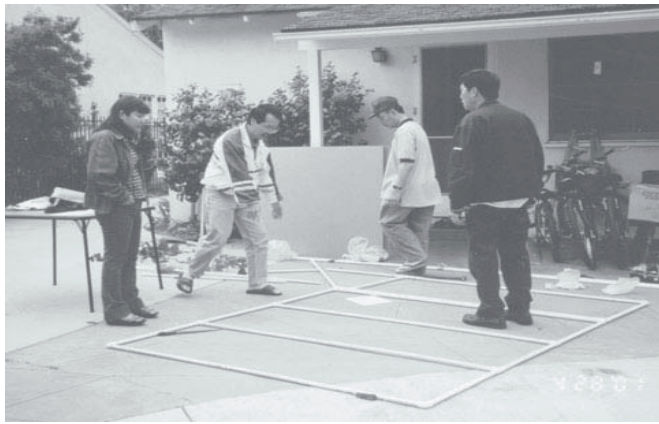
Riêng về lãnh vực văn nghệ, tôi còn nhớ mãi sự hỗ trợ của các trưởng và các anh chị phụ huynh. Sự đóng góp toàn diện đó đã giúp cho các tiết mục văn nghệ trở nên đặc sắc hơn. Tôi hết lòng cảm tạ riêng đến các anh chị phụ huynh trong những hoạt cảnh có tính cách quê hương. Nhờ vào sự góp mặt và những ngày tập dượt liên tục đã giúp cho các hoạt cảnh đó trở nên sống thực và linh động hơn. Các anh chị đã lo từ việc trong cho đến việc ngoài, tích cực đóng góp văn nghệ xong, sau đó còn lo phụ giúp các trưởng tạo dựng phong cho hoạt cảnh, giả dụ như một mái nhà tranh, một quán phở bằng giấy! Đương nhiên rồi, vì vào thời điểm đó, quỹ của GDTS hết sức khiêm nhường, và chỉ vì những phong giấy này mà một vài anh chị phụ huynh đã cam lòng “phạm tội” vì đã “mượn tạm” những phong giấy này ở một nơi nào đó và không biết lúc nào có thể “hoàn trả” được. Xin nghiêng nón đến các anh chị phụ huynh cho lòng hy sinh và sự can đảm, tất cả chỉ vì lòng thương yêu dành cho GDTS mà thôi. Yêu thương và vị tha sẽ hàn gắn được tất cả mọi thứ phải không các bạn?

Các bạn biết không, hình ảnh đẹp nhất đối với tôi là khi thấy các trưởng loay hoay với búa rìu để giàn dựng những tấm phong cần thiết cho sân khấu. Hạnh phúc của tôi là nghe được những tiếng búa khua vang từ góc vườn bên kia, khi bên này chúng tôi đang lo tập dượt văn nghệ với các em. Làm sao chúng tôi tránh khỏi bị chia trí bởi những tiếng búa tiếng rìu, nhưng đó là những chia trí dịu dàng, và đó cũng là âm vang của một niềm hạnh phúc!

Một hình ảnh đẹp nữa đối với tôi là khi nhìn thấy một vị trưởng lom khom và cặm cụi bên những thước vải trắng thật lớn, những thước vải lấy từ một tấm khăn trải giường đã cũ, nay dùng để vẽ phong cho sân khấu văn nghệ. Hình ảnh một vị trưởng,

tay thì lui cui vẽ, mặt mũi thì lem luốc đầy sơn, các bạn biết không, đối với tôi lúc đó có lẽ không có hình ảnh một người đàn ông nào trên cuộc đời này lại có thể đẹp hơn vị trưởng hướng đạo trở thành họa sĩ bất đắc dĩ này.

Các anh phụ huynh cũng cần cù không kém, loay hoay bên chiếc thuyền cũng bằng giấy, cho hoạt cảnh “Đêm Chôn Dầu Vượt Biển”. Các anh đã nghiên cứu cách gắn bánh xe và dây kéo để cho chiếc thuyền có thể di chuyển dễ dàng. Ngoài ra, để chuẩn bị những bụi cây rừng cho kẻ vượt biên, một anh đã đốn gọn cây kiểng ở nhà, thậm chí còn lẩn qua cây vườn của người hàng xóm. A! xin ca ngợi lòng dũng cảm của anh phụ huynh này. Còn nữa, tôi rất thán phục các trưởng và các anh phụ huynh về những kỹ thuật tạo hình cây cau và lá trầu cho hoạt cảnh “Sự Tích Trầu Cau”. Kỳ diệu

lắm thay các bạn ạ, trong lúc trình diễn, người diễn viên có thể kéo nhẹ sợi giây cước, lá trầu sẽ từ từ bò lên và cuốn quanh thân cau. Kỹ thuật này đã làm cho hoạt cảnh trở nên vô cùng sống động. Cảm phục, cảm phục thay!

Còn nhiều, còn nhiều nữa, nhưng biết diễn tả sao cho hết những tận tụy hy sinh và những hỗ trợ dường như bất tận mà các trưởng và các anh đã dành cho đêm Hội Ngộ GDTS này.

Còn các chị phụ huynh nữa, lòng hy sinh của các chị thật bao la, vừa lo tập dượt văn nghệ và vừa lo phụ giúp các chị phụ huynh khác, lo lắng từ miếng ăn đến thức uống cho tất cả mọi người. Ngoài ra, các chị còn nghiên cứu, khéo léo chắt chiu cho vừa ngân quỹ, biến chế và nấu ra các món ăn ngon để phục vụ đến tất cả quan khách trong đêm Hội Ngộ. Trong lúc các chị đang nghiên cứu để nấu thử những món ăn này thì ban văn nghệ của chúng tôi, các trưởng cũng như các anh phụ huynh, lại là những người được hân hạnh được thưởng thức trước nhất. Cảm ơn các chị đã gói ghém niềm vui và niềm ưu ái của mình qua những món ăn. Nhưng cái đẹp trên hết của các chị là sự hy sinh, dù khó nhọc thế nào

đi nữa thì bao giờ cũng giữ nụ cười thật tươi trên môi.

Tôi cũng hết sức cảm kích đến tất cả các anh chị phụ huynh trong ban chấp hành Hội Phụ Huynh LĐHĐTS, nhất là anh Hội Trưởng của chúng tôi. Cảm ơn các anh chị đã tích cực hỗ trợ và luôn luôn sát cánh bên tôi. Lòng nhiệt tâm và sự hăng say của các anh chị dành cho Liên Đoàn là động lực lớn nhất để tôi dẫn thân. Sự khuyến khích của các anh chị là nguồn cảm hứng cho tôi từ lãnh vực văn nghệ cho đến những sinh hoạt khác của Liên Đoàn.

Điều làm tôi xúc động khôn cùng là các anh chị đã “called in sick” một ngày trước đêm Hội Ngộ để phụ giúp chúng tôi chuẩn bị những món ăn cho ngày hôm sau. Việc nêm nấu đương nhiên là phần của các chị, riêng có một việc các anh cần phải phụ giúp là làm sạch 200 miếng gà, sau đó chiên giòn cho mãi đến khuya. Tội quá, các anh tâm sự rằng cả đêm cứ trần trọc mơ thấy cánh gà bay lảng đãng và chẳng dám nghĩ đến chuyện ăn gà cả đến mấy tháng sau!

Tất cả những suy tư, lo lắng, và hy sinh kể trên là để chuẩn bị chu đáo cho đêm hội ngộ đó: Đêm Hội Ngộ Gia Đình Trường Sơn. Đêm đó GĐTS và thân hữu, quan khách cũng như gia đình và thân quyến của các em hưởng đạo sinh đến thật đông. Chương trình được bắt đầu với phần nghi lễ và sau đó là phần văn nghệ. Chỉ trong thời gian hạn hẹp có hai tiếng đồng hồ cho phần văn nghệ, trách nhiệm đã được phân chia và chúng tôi cứ thế làm việc bên cạnh nhau. Xin chia sẻ với các bạn một việc làm tôi cảm kích vô cùng. Trong hai tiếng đồng hồ ngắn ngủi đó, lòng tôi tràn ngập ngổn ngang

lo lắng; lo lắng cho từng tiết mục ... sợ rằng các em sẽ không chuẩn bị kịp để trình diễn... Chỉ còn hai phút nữa thôi mà các em vẫn chưa thấy có mặt sẵn sàng. Sao đây! Sao đây! Tôi xốn xang đi tới đi lui... thì bỗng đứng trời cao gửi đến cho tôi một thiên thần... Tôi có hoa mắt chẳng, vì đó chính là một vị trưởng, và vị trưởng này cũng là một diễn viên trầm lặng của chúng tôi. Anh dường như rất thấu hiểu ưu tư của tôi. Anh đã chạy xuống chạy lên không biết là bao nhiêu lần để tìm kiếm từng em một. Gánh nặng trên vai tôi đã được cất đi và bỗng đứng tôi thấy trên vai anh dường như chấp thêm đôi cánh, vì anh đã bay lên bay xuống nhanh như cắt. Niềm lo lắng của tôi giờ đã có người cùng kể vai gánh vác rồi các bạn ạ.

Lúc này đây, trong tôi chỉ còn là niềm vui và đó là niềm vui chung với các em. Nét mặt của các em thật rạng rỡ sau mỗi tiết mục trình diễn của mình. Ước gì các bạn đứng gần với các em hơn một chút nữa, gần hơn là một khoảng cách của sân khấu, thì các bạn sẽ nhìn thấy được niềm hạnh phúc trong đôi mắt của các em. Hạnh phúc của các em thật đơn giản: phần thưởng là những tràng pháo tay khen ngợi sự đóng góp của các em sau bao ngày tập dượt không ngừng nghỉ.

Giờ đây sau vài ba năm nhìn lại, đàn chim non nay đã chuyển mình thành những con công đầy màu sắc rực rỡ và những con thiên nga xinh đẹp. Các em giờ đây là những thanh thiếu niên, những thiếu nữ đã trưởng thành theo thời gian với lứa tuổi thần tiên của các em.

Mong các em luôn mãi có một tâm hồn trong

sáng và luôn sống vui với tinh thần hưởng đạo suốt cuộc đời.

Giờ đây khi đang ngồi viết những dòng chữ này cũng là lúc Liên Đoàn Trường Sơn kỷ niệm tròn 25 tuổi. Các trưởng, các anh chị phụ huynh và các em hưởng đạo sinh yêu dấu, một lần nữa chúng ta lại có cơ hội sinh hoạt chung với nhau. Riêng tôi xin vẫn đóng góp một bàn tay trên khía cạnh văn nghệ. Mong những chuẩn bị cho kỷ niệm 25 năm lần này, trong tinh thần hưởng đạo và đầy lòng thương yêu, cũng sẽ luôn mãi là những hỗ trợ tương xứng như việc làm của ngày Hội Ngộ TS năm xưa.

Tôi liên tưởng đến câu nói mà tôi luôn quý của anh Liên Đoàn Trưởng chúng tôi: “Life is short, have fun!”

B.B

Yogurt (Da Ua)

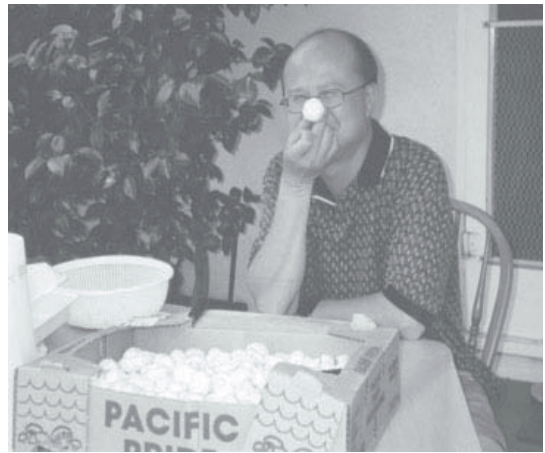
Vật liệu:

- 1 lon sữa Ông Thọ
- 1 lon nước sôi bằng thể tích một lon sữa Ông Thọ
- 2 lon sữa tươi bằng thể tích hai lon sữa ông thọ
- 1 hũ yogurt cái (plain) hiệu Dannon 8 oz. mua ở chợ Mỹ

Cách làm:

Đổ lon sữa ông Thọ ra thau lớn, trộn đều với 1 lon nước sôi. Kế đến đổ chung hũ yogurt cái (plain yogurt) vào khuấy cho tan ra. Sau đó đổ 2 lon sữa tươi vào trộn đều. Khi xong thì rót vào các hũ baby food, đậy nắp kín từng hũ, rồi xếp vào 1 nồi thật to như nồi nấu phở. Đun nước sôi dội vào nồi cho đến miệng hũ. Đậy nắp nồi lại ủ 4 tiếng, nếu thích ăn chua hơn thì để lâu thêm vài giờ. Sau đó cho các hũ yogurt vào tủ lạnh. Khi yogurt hơi sền sệt lạnh là bạn có thể thưởng thức được. Ăn ngon thì nhớ để phần cho tác giả một hũ nhé

B.B

Hồng có tui là hồng có dzui!!

Hồng có em thì Hội An hồng có quờn!